

ROZPROĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg *n con* by sie rozproło.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zostać udaremnionym, nie dojść do skutku [przez kogo]: Si poterit fieri ut ne pater per me stetisse credat, quominus hae fierent nuptiae nolo, By mogło być áby niechciał wierzyć/ áby fie to wefele przes mię rołproło. Mącz 344a.

Synonim: rozerwać się.

Formacje współrdzenne cf PROC.

KW